

- 2) Czy art. 34 TFUE stoi na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który zobowiązuje podmioty detaliczne do przestrzegania cen minimalnych w ten sposób, że nakłada na te podmioty w odniesieniu do wyrobów tytoniowych zakaz stosowania ceny poniżej ceny wskazanej na znakach akcyzy przez producenta/importera?
- 3) Czy art. 4 ust. 3 TFUE w związku z art. 101 TFUE stoi na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który zobowiązuje podmioty detaliczne do przestrzegania cen minimalnych w ten sposób, że nakłada na te podmioty w odniesieniu do wyrobów tytoniowych zakaz stosowania ceny poniżej ceny wskazanej na znakach akcyzy przez producenta/importera?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2011/64/UE z dnia z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych, Dz.U. L 176, s.24.

⁽²⁾ Dz.U. 2000, C 364, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Reggio Calabria
(Włochy) w dniu 15 maja 2015 r. – postępowanie karne przeciwko Domenicowi POLITANO'**

(Sprawa C-225/15)

(2015/C 262/08)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Reggio Calabria

Strona w postępowaniu głównym

Domenico POLITANO'

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 TFUE oraz zasady równego traktowania i skuteczności należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym w dziedzinie gier hazardowych, które w celu udzielenia koncesji przewidują ogłoszenie nowego przetargu (na zasadach unormowanych w art. [10 ust. 9]g ustawy nr 44 z dnia 26.4.2012 R.) zawierającego postanowienia o wykluczeniu z przetargu ze względu na niespełnienie warunku zdolności ekonomiczno-finansowej, ponieważ nie przewidują kryteriów innych niż dwie referencje bankowe pochodzące od dwóch różnych instytucji finansowych?
- 2) Czy art 47 dyrektywy 2004/18/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisom krajowym dotyczącym gier hazardowych, które w celu udzielenia koncesji przewidują ogłoszenie nowego przetargu (na zasadach unormowanych w art. [10 ust. 9]g ustawy nr 44 z dnia 26.4.2012 R.) [zawierającego postanowienia o wykluczeniu z przetargu ze względu na niespełnienie warunku] zdolności ekonomiczno-finansowej, ponieważ nie przewidują alternatywnych dokumentów i możliwości, takich jak przewidziane w prawie ponadnarodowym?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114).

**Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 9 marca 2015 r. w sprawie T-377/13
ultra air GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki
towarowe i wzory), wniesione w dniu 20 maja 2015 r. przez ultra air GmbH**

(Sprawa C-232/15 P)

(2015/C 262/09)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: ultra air GmbH (przedstawiciel: adwokat C. König)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Donaldson Filtration Deutschland GmbH

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 9 marca 2015 r. w sprawie T-377/13 w zakresie, w jakim Sąd Unii Europejskiej nie stwierdził nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 maja 2013 r. (sprawa R 1100/2011-4);
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami wnoszącej odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi dwa zarzuty:

1. Zarzut pierwszy: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 ⁽¹⁾

- a) Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009 został naruszony, po pierwsze, w ten sposób, że opisowe ponoć znaczenie znaku towarowego „ultra.air ultrafilter” w sensie „powietrze najwyższej jakości otrzymane dzięki użyciu ultrafiltru” wskazanym w pkt 18 i 19 zaskarżonego orzeczenia nie wynika w sposób bezpośredni i bez żadnego zastanowienia z samego znaku. W pkt 19 wyroku Sąd stwierdza, że „ultra.air” jako takie nie posiada żadnego konkretnego znaczenia i nie opisuje ani jakości, ani właściwości. Do rzekomego opisowego znaczenia znaku Sąd doszedł wyłącznie poprzez przyjęcie, że właściwy krąg odbiorców nie ocenia oznaczenia „ultra.air” tak jak jest ono mu przedstawione, ale uzupełnia je o słowa opisujące jakość takie jak „rein” (czyste) lub „fein” (dobre).
- b) Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009 został, po drugie, naruszony w kontekście towarów „urządzenia i instalacje do filtrowania płynów” przez to, że dopuszczone przez Sąd alternatywne opisowe znaczenie „ultra.air ultrafilter” w sensie „rezultatu filtrowania wysokiej jakości otrzymanego dzięki użyciu ultrafiltru” nie wynika w sposób bezpośredni i bez żadnego zastanowienia z samego znaku. Sąd sam doszedł do tego alternatywnego znaczenia dopiero w drodze kilkustopniowego rozumowania: po pierwsze, właściwy krąg odbiorców musiałby zinterpretować „ultra.air ultrafilter” jako „powietrze najwyższej jakości otrzymane dzięki użyciu ultrafiltru”. Po drugie, musiałby uznać, że takie znaczenie nie jest oczywiście opisowe dla faktycznie podlegających ocenie urządzeń i instalacji do filtrowania płynów. Po trzecie, musiałby przekształcić konkretnie ustalone znaczenie „ultra.air ultrafilter” w „rezultat filtrowania wysokiej jakości otrzymanego dzięki użyciu ultrafiltru”. To przyjęte znaczenie, otrzymane w drodze kilkustopniowego rozumowania, zawiera wiele określeń, które nie występują w znaku towarowym („rezultat filtrowania”, „wysokiej jakości”) i całkowicie pomija wyrazy w nim występujące („air”).

2. Zarzut drugi: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 został naruszony z tych samych względów co art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).